

Sygn. akt II C 211/16

1) WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2017r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marta Kucharczyk-Gemza

Protokolant: Bogumiła Brzezinka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 stycznia 2017r. w R.

sprawy z powództwa G. D.

przeciwko J. H., I. H.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 25.000 USD (dwadzieścia pięć tysięcy dolarów);
- 2) umarza postępowanie w zakresie ograniczonego żądania zasądzenia odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu;
- 3) zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 11.916 złotych (jedenaście tysięcy dziewięćset szesnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Marta Kucharczyk-Gemza

Sygn akt II C 211.16

UZASADNIENIE

Powódka **G. D.** wniosła o zasądzenie od pozwanych solidarnie kwoty 25.000 USD z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu . Na rozprawie w dniu 5 stycznia 2016 r powódka ograniczyła żądanie do należności głównej cofając żądanie zasądzenia odsetek. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów procesu .

W uzasadnieniu powódka podniosła , że umową ustną zawartą w 1999 pożyczyla pozwanym kwotę 275.000 zł oraz kwotę 25.000 USD . W umowie strony nie określiły terminu zwrotu pieniędzy . W chwili zawarcia umowy pozwani pozostawali w związku małżeńskim. Pismem z dnia 8 lipca 2014 r powódka wypowiedziała umowę pożyczki a termin zwrotu całości udzielonej pożyczki upłynął w ciągu 6 tygodni od dnia wypowiedzenia umowy tj dnia 19 08 2014 r zgodnie z art. 723 kc. Powódka wezwała pozwanych pismem z dnia 2 09 2014 r do zwrotu kwoty pożyczki wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie . Pozwani odebrali wezwanie w dniu 4 09 2014 r. Pozwani nie wywiązali się ze zobowiązania zaciągniętego w USD. Zwrócili jedynie część długu w wysokości 275.000 zł a nadto przelewem z dnia 30 07 2010 r spłacili kwotę 17.337 zł tytułem reszty należnych odsetek od zadłużenia 275.000 zł.

Pozwani **I. H. i J. H.** wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia na podstawie art. 118 kc . Pozwani przyznali , że umowa pożyczki zawarta była ustnie w 1999 r. W 2007 r strony pisemnie potwierdziły saldo zadłużenia na dzień 13 marca 2007 r . 10 letni termin przedawnienia należy więc zdaniem pozwanych liczyć od 1999 r , a zatem powództwo wniesione w kwietniu 2016 r jest przedawnione.

Niezależnie od zarzutu przedawnienia pozwani podnieśli, że ich dług wobec powódki nie wynosi 25.000 USD bowiem w dniu 30 07 2010 r zapłacili powódce 17.337 zł co winno zmniejszyć dochodzoną należność. Pozwani ponadto dokonali jeszcze dalszych przelewów ale nie posiadają na to potwierdzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 1999 r ustną umową powódka pożyczyła pozwanym kwotę 25.000 USD oraz 275.000 zł na rozwój gospodarstwa rolnego. Strony nie ustaliły terminu zwrotu należności. Od 2005 r co pół roku powódka ustnie upominała się o zwrot pożyczonych pieniędzy. (okoliczność bezsporna)

W dniu 13 marca 2007 r strony potwierdziły pisemnie stan zadłużenia. Pozwani złożyli pisemne oświadczenie, że są dłużni powódce 275.000 zł oraz 25.000 USD. (dowód pismo z dnia 13 marca (...) karta 5)

W dniu 2 października 2007r pozwani spłacili powódce kwotę 275.000 zł z częścią odsetek. Przelewem z dnia 30 07 2010 r pozwani spłacili powódce odsetki od odsetek od kwoty 275.000 zł w wysokości 17.337 zł.

(dowód przesłuchanie powódki, potwierdzenie przelewu z dnia 30 07 2010 r karta 64)

Pismem z dnia 8 lipca 2014 r powódka wypowiedziała pozwanym umowę pożyczki jednocześnie wzywając ich do zapłaty między innymi kwoty 25.000 USD. (dowód pismo karta 6)

Pismem z dnia 2 września 2014 powódka wezwała pozwanych do zapłaty kwoty 275.000 zł i 25.000 USD wraz z odsetkami przy czym o zwrot kwoty 275.000 zł wezwano omyłkowo bo kwota ta była już wówczas spłacona.

(dowód pismo karta 9) .

Sąd zważył:

W myśl art. 720 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się do przeniesienia na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych powinna być stwierdzona pismem.

Pomiędzy stronami fakt zawarcia umowy pożyczki na kwotę 25.000 USD był bezsporny.

Pozwani podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia twierdząc, że od daty zawarcia umowy pożyczki tj od 1999 r upłynął 10 letni termin przedawnienia.

Podnieśli również zarzut co do wysokości roszczenia twierdząc, że powinno być ono obniżone o kwotę 17.337 zł którą w 2010 r przelewem zapłacili na poczet długu. Powódka przyznała fakt zapłaty przez pozwanych kwoty 17.337 zł lecz podała że zapłacili ją z innego tytułu a więc nie na poczet długu.

Roszczenie powódki nie jest przedawnione.

W myśl art. 723 kc jeżeli termin zwrotu pożyczki nie jest oznaczony, dłużnik obowiązany jest zwrócić pożyczkę w ciągu sześciu tygodni po wypowiedzeniu przez dającego pożyczkę. Fakt że strony nie ustaliły terminu spłaty pożyczki był pomiędzy stronami bezsporny.

Zgodnie z art. 117 § 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Zgodnie z art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata. Wobec tego nie ulega wątpliwości, że termin

przedawnienia roszczeń wynikających z zawartej pomiędzy stronami umowy pożyczki wynosi 10 lat. W myśl art. 120 § 1 kc zdanie pierwsze bieg przedawnienia zaczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Skoro pożyczka była bezterminowa, stała się wymagalna dopiero po wypowiedzeniu umowy a więc z upływem 6 tygodni po wypowiedzeniu umowy czyli z dniem 23 sierpnia 2014 r. Dopiero z tą datą rozpoczął się 10 letni bieg przedawnienia. Pozew wniesiono w 2016 r a zatem roszczenie nie uległo przedawnieniu .

Twierdzenia pozwanych jakoby bieg przedawnienia rozpoczął się w 1999 r są w świetle art. 723 kc bezpodstawne.

Na marginesie zaznaczyć wypada że pismem z dnia 13 marca 2007 r pozwani uznali swój dług a uznanie długu w świetle art. 123 § 1 pkt 2 kc przerywa bieg przedawnienia , a po przerwaniu biegu przedawnienia biegnie ono na nowo . Gdyby zatem iść za tokiem rozumowania pozwanych (wbrew przepisowi art. 723 kc) to w dacie wniesienia pozwu 15 04 2016 r od dnia 13 marca 2007 r nie upłynął jeszcze 10 letni okres przedawnienia roszczenia. Wobec powyższego brak jakichkolwiek podstaw prawnych do uznania roszczenia za przedawnione.

Roszczenie powódki jest zasadne również co do wysokości . Pozwani podnieśli co prawda że w 2010 r dokonali przelewu na rzecz powódki kwoty 17. 337 zł lecz przyznali również fakt , że wcześniej dokonywali rozliczeń innej kwoty 275.000 zł również pożyczonej od powódki . Wobec zarzutu powódki że kwota 17.337 zł nie stanowiła zwrotu pożyczki kwoty 25.000 USD lecz była kontynuacja rozliczeń pożyczki w złotych znajduje potwierdzenie w zeznaniach powódki oraz w samym dowodzie przelewu . Na przelewie z dnia 30 07 2010 r pozwani sami wpisali , że kwota 17.337 zł stanowi „splatę odsetek od odsetek rozliczenie końcowe.” Gdyby zamiarem stron było uiszczenie części długu 25.000 USD to z pewnością przelew nie zostałby zatytułowany jako odsetki i do tego rozliczenie końcowe.

Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanych wobec ich nieusprawiedliwionego niestawiennictwa na rozprawie w dniu 5 stycznia 2017 r . Pozwani zatem nie udowodnili że dokonali spłaty części zadłużenia a zeznania powódki w świetle zgromadzonych dokumentów są wiarygodne.

Dlatego Sąd na mocy wyżej cytowanych przepisów uwzględnił roszczenie w całości.

W pkt 2 wyroku umorzono postępowanie w zakresie ograniczonego żądania na mocy art. 355 kpc .

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 kpc .

SSO Marta Kucharczyk- Gemza